

Ongelmat ohjelmointiprosessissa ja niiden ratkaiseminen

Jarmo Isotalo

Kandidaatin tutkielma
HELSINGIN YLIOPISTO
Tietojenkäsittelytieteen laitos

Helsinki, 2. tammikuuta 2016

Tiedekunta — Fakultet — Faculty		Laitos — Institution — Department	
Matemaattis-luonnontieteellinen		Tietojenkäsittelytieteen laitos	
Tekijä — Författare — Author			
Jarmo Isotalo			
Työn nimi — Arbetets titel — Title			
Ongelmat ohjelmointiprosessissa ja niiden ratkaiseminen			
Oppiaine — Läroämne — Subject			
Tietojenkäsittelytiede			
Työn laji — Arbetets art — Level		Aika — Datum — Month and year	Sivumäärä — Sidoantal — Number of pages
Kandidaatin tutkielma		2. tammikuuta 2016	22
Tiivistelmä — Referat — Abstract			
<p>Ohjelmistoihin joudutaan virhetilanteiden ja uusien ominaisuuksien lisäysten takia tekemään muutoksia. Usein muutoksen tai korjauksen tekee ohjelmoija, joka ei alunperin ole ollut tuottamassa kyseistä ohjelmakoodia. Ohjelmoija pyrkii selvittämään järjestelmän toimintaa, jotta hän pääsisi nopeasti tekemään halutun muutoksen. Usein ohjelmoija esittää itselleen loogisia kysymyksiä selvittääkseen ohjelmiston logiikkaa ja toimintaa.</p> <p>Ohjelmoijan tueksi on kehitetty useita erilaisia työkaluja ja ohjelmistoja. Moni ei kuitenkaan osaa käyttää näitä työkaluja täysimääräisesti ja tehokkaasti osana omaa ohjelmointiprosessiaan.</p> <p>Esittelen tässä tutkielmassa yleisiä ongelmatilanteita, joissa ohjelmoija selvittää ohjelman rakennetta ja toimintaa itselleen esittämiensä loogisten kysymysten avulla. Lisäksi esittelen joitakin vastausten etsimiseen tarkoitettuja työkaluja sekä työkaluja, joita voi käyttää vastausten etsimiseen, vaikkei niitä alunperin ole tarkoitettu siihen käyttöön. Käyn läpi myös sosiaalisen median hyödyntämistä ohjelmointiprosessissa.</p> <p>ACM Computing Classification System (CCS):</p> <p>D.2.1 [Software Engineering]: Tools</p> <p>D.2.2 [Software Engineering]: Programmer workbench</p>			
Avainsanat — Nyckelord — Keywords			
ohjelmistotuotanto, ohjelmointiprosessin kysymykset, virheen etsintä, virheen korjaus, muutostenteko			
Säilytyspaikka — Förvaringsställe — Where deposited			
Muita tietoja — Övriga uppgifter — Additional information			

Sisältö

1 Johdanto	1
1.1 Tutkimusmenetelmä	2
1.2 Tutkimuskysymykset	4
2 Ongelmatilanteita	4
2.1 Ohjelmointitehtävien priorisointi	5
2.2 Ohjelmointitehtävän aloituskohdan löytäminen	5
2.3 Riippuvuuksien hahmottaminen	7
2.4 Koodin rakenteen selvittäminen	7
2.5 Ohjelmointirajapinnan käyttäminen	8
3 Työkaluja ohjelmointiprosessin tueksi	9
3.1 Ohjelmointiympäristö	9
3.2 Dokumentaatio	10
3.3 S6-projekti	12
3.4 Jungloid-louhinta	13
3.5 Whyline	13
4 Sosiaalisen median hyödyntäminen	14
4.1 GitHub	14
4.2 Kysymys- ja vastauspalstat	15
4.3 ExampleOverflow	16
4.4 Wikit	16
4.5 Blogit	16
5 Yhteenveto	17
Lähteet	19

1 Johdanto

Ohjelmistot ovat keskeisessä asemassa ihmisen elämässä ja liiketoiminnassa. Ihmisten arki on muuttunut älypuhelisten ja tablettien yleistyttyä ja niissä toimivia sovelluksia käytetään yhä enemmän. Harva liiketoiminta on mahdollista ilman tietojärjestelmiä ja esim. sähkökatkon sattuessa/pitkittyessä usean yrityksen toiminta vaiheutuu tai jopa estyy kokonaan.

Myös tietojärjestelmissä olevat virheet haittaavat liiketoimintaa ja ihmisten elämää. Järjestelmiin päätyvien virheiden syntymistä pyritään estämään ohjelmiston kehitysprosessin eri vaiheissa erilaisin menetelmin. Dokumenttien (mm. määrittely) katselmointi on hyväksi havaittu keino estämään tilannetta, jossa ohjelmoija ohjelmoi virheettömän toiminnon, mutta toiminto ei vastaa loppukäyttäjän tarvetta. Ohjelmakoodiin päätyviä virheitä pyritään välttämään mm. pariohjelmoinnilla ja erilaisilla koodianalyysillä. Jotta tuotantoon päätyisi mahdollisimman vähän virheitä, niitä pyritään havaitsemaan ja korjaamaan mahdollisimman kattavalla testaamisella (mm. yksikkötestit, integraatiotestit, end-to-end-testit, suorituskykytestit ja räsitus-testit).

Testauksella pyritään ehkäisemään koodiin muutoksen yhteydessä syntyviä sivuvaikutuksia, mutta testit harvoin tunnistavat kaikkia mahdollisia virhetilanteita. Muiden käyttöön tarkoitettujen kirjastojen kohdalla mahdollisten sivuvaikutusten riski kasvaa, mikäli muutos koodiin muuttaa ohjelman toimintaa tai korjaa pitkäaikaisen virheen. Laajassa käytössä olevat kirjastot noudattavat usein semanttista versiointia [PW15]. Tämä sallii pienissä päivityksissä vain pienet korjaukset, jotka eivät riko taikka muuta kirjaston toimintaa. Lisäksi semanttinen versiointi vaatii selkeän versionumeron päivityksen muutoksiin, jotka muuttavat kirjaston toimintaa siten, että kirjaston käyttäjien tulee varautua muutoksiin kirjastoa päivitettäessä.

Kaikista toimista huolimatta sovelluksia ei kuitenkaan saada täysin virheettömiksi. Erityisesti monimutkaisissa ja laajoissa ohjelmistokokonaisuuksissa on mahdotonta tunnistaa kaikki virhetilanteet. Lisäksi kattavaan virheiden etsintään ei ole aina varaa.

Virhekorjausten lisäksi ohjelmistoja muutetaan tekemällä niihin teknisiä parannuksia esim. suorituskyvyn tai ylläpidettävyyden parantamiseksi, käyttöliittymämuutoksia käyttäjäkokemuksen parantamiseksi tai ohjelmoimalla niihin uusia toiminnallisuuksia.

Paitsi järjestelmissä olevat ohjelmointivirheet myös järjestelmien tekniseen ylläpitoon liittyvät ongelmatilanteet saavat helposti liiketoiminnan ja ihmisen arjen sekaisin. Hiljattain Facebook oli jonkun aikaa pois käytöstä ja ihmiset soittivat hädissään hätäkeskukseen [Pel15].

IT-alalla kaikille on tuttu sanonta: “Jos se toimii, älä koske siihen”, sillä jos ohjelmistokokonaisuutta ja/tai käytettyä logiikkaa ei tunne, saattaa ohjelmakoodin saada sekaisin tekemällä pieneltä tuntuvan muutoksen: muutos itsessään on virheetön, mutta se aiheuttaa uuden virheen johonkin toiseen, ennalta-arvaamattomaan paikkaan.

Jos alkuperäisen koodin tehnyt ohjelmoija on edelleen saatavilla, hän kykenee varsin nopeasti aloittamaan haluttujen muutosten tekemisen, koska koodi, käytetty logiikka ja ohjelman rakenne ovat hänelle entuudestaan tuttuja. Usein kuitenkin käy niin, että muutoksen joutuu tekemään henkilö, jolle koko ohjelmisto on täysin tuntematon. Korjausten ja täydennysten tekemisen tulee olla mahdollisimman tehokasta, jotteivat korjauskulut kasva kohtuuttomiksi ja jotta häiriön vaikutus loppukäyttäjille olisi mahdollisimman lyhyt. Tehokas prosessi mahdollistaa myös sen, että ohjelmoija pääsee tekemään aitoa lisäarvoa tuottavaa työtä korjauksen tai uuden ominaisuuden ohjelmoinnin myötä sen sijaan, että aikaa menee korjaus- tai lisäyskohdan etsimiseen.

Ohjelmoijan työn helpottamiseksi on luotu useita työkaluja ja sosiaalisia medioita, joista löytyy apua ongelman ratkaisuun.

Tutkielman rakenne muodostuu seuraavasti: alussa tarkastellaan tyypillisiä ongelmatilanteita ja niissä syntyneitä kysymyksiä, joita ohjelmoijat ongelmia ratkoessaan esittävät. Sen jälkeen tarkastellaan muutamia juuri näihin kysymyksiin vastaamiseen suunnattuja työkaluja ja ohjelmistoja sekä lopuksi kerron, kuinka ohjelmoija voi löytää sosiaalisesta mediasta vastauksia kysymyksiinsä.

1.1 Tutkimusmenetelmä

Tässä tutkielmassani käytin aineiston valinnassa

1. harkinnanvaraista otantaa ja
2. lumipallotekniikkaa.

Harkinnanvarainen otanta ja aineistolähtöisyys ovat keskeisiä tekijöitä laadullisessa tutkimuksessa [Tuo09, s. 16-20]. Harkinnanvaraisella otannalla

tarkoitetaan sitä, että aineisto valitaan tutkijan asettamien kriteereiden perusteella [SK06].

Tuomi ja Sarajärvi kuvaavat aineistonhankintamenetelmänä lumipallo-tekniikkaa, jossa aineiston hankinnan alkuvaiheessa tiedetään tietolähde, joka johdattaa tutkijan toisen tietolähteen pariin. Aineiston hankinta etenee siten, että tutkija etenee tiedonantajasta toiseen sitä mukaa, kun hän löytää uusia informantteja [Esk96, s. 88]. Lumipallo-termi tulee siitä, että otos kertyy kuin pyörivä lumipallo, kasvaen kierros kierrokselta.

Tutkimuskysymykset vaikuttavat luonnollisesti tutkittavan aineiston määrään ja luonteeseen. Lähdeaineistoja etsin Google Scholarista sekä ACM Digital Librarystä.

Oli haastavaa löytää oikeat avainsanat etsiessäni lähtöartikkeleita tutkielmaani. Tein lukuisia hakuja käyttämällä erityyppisiä yhdistelmiä sanoista ohjelmisto, virheenkorjaus, virheentunnistus, virhe, järjestelmäkehitys, ohjelmistokehitys, työkalut, virheenetsintä jne. niiden englanninkielisillä käännöksillä. Tutustuin kunkin haun tuloksena löytyneen artikkelin otsikkoon, tiivistelmään, viitteisiin (reference) sekä viittauksiin (cited by). Valitsin työni lähtöartikkeleiksi harkinnanvaraisella/teoreettisella otoksella arvioni perusteella tutkimuskysymyksiini parhaiten sopivat artikkelit:

1. How Developers Search for Code: A Case Study [SSE15]
2. Specifying What to Search for [Rei09]

Valittuani lähtöartikkelit etenin aineiston valinnassa lumipallotekniikalla käyden läpi lähdeartikkelien viitteet ja viittaukset sekä näiden artikkelien viitteet ja viittaukset arvioiden artikkelin oleellisuutta tutkielmassani otsikon ja tiivistelmän perusteella. Hakuavaruuden kasvettua noin kahteensataan artikkeliin lopetin määrätietoisesti hakuavaruuden laajentamisen ja keskityin pienentämään hakuavaruutta karsimalla mahdollisesti oleellisten artikkelien joukkoa artikkelien otsikon, tiivistelmän ja ensimmäisten kappaleiden perusteella. Näin sain valittua hakuavaruudesta noin 15 varmasti tutkielmaan sopivaa artikkelia. Kirjallisuuskatsauksen edetessä lähdeaineistoon nousi mukaan muutama aiemmassa karsinnassa hylätty, mutta valituissa artikkeleissa kiinnostavasti viitattu artikkeli.

Tutkimuksen edetessä löytyi muutamia uusia kiinnostavia ja tutkimusta tukevia lähdeaineistoja, jotka eivät olleet löytyneet alkuperäisessä haussa.

Lähdeaineistona on lisäksi laadullista tutkimusta valottavia teoksia.

1.2 Tutkimuskysymykset

1. Millaisia ongelmia ohjelmoijat kohtaavat ohjelmoidessaan.
2. Mitä työkaluja näiden ongelmien ratkaisemiseen on.

2 Ongelmatilanteita

Vaikka ohjelmoijan käytössä on (toivottavasti) kattava tekninen dokumentaatio, joka auttaa ohjelmistoon tutustumisessa, ei dokumentaatio välttämättä sisällä vastausta kaikkiin kysymyksiin. Dokumentaation lukemisen lisäksi ohjelmoija ryhtyy yleensä selvittämään tehtävää/ongelmaa esittämällä itselleen erilaisia loogisia kysymyksiä ohjelmakoodin toiminnasta ja toimimattomuudesta. Kysymyksillä pyritään luomaan kuvaa siitä, miten ohjelma toimii ja mistä osista se rakentuu [SSE15, SMDV06, DER12]. Näihin kysymyksiin vastaaminen ei ole aina helppoa saati nopeaa: kysymysten vastausten löytymiseen saattaa kulua jopa puolet ohjelmointiin käytetystä ajasta [KAM05]. Tällaista selvitystyötä tehdään erityisesti silloin, kun ohjelmoija työskentelee uuden ominaisuuden tai muutostyön parissa tai kun työestetävä ohjelmakoodi on ohjelmoijalle tuntematonta. Ohjelmoija ei voi tehokkaasti tehdä haluttua muutosta perehtymättä riittävässä määrin ohjelmakoodin toimintaan.

Riskinä on, että ohjelmoija ei löydä ongelmakohtaa vaan päätyy tuottamaan uutta koodia olemassaolevan koodin uusiokäytön sijaan. Ohjelmoijat muistuttavat pienimuotoisesti taiteilijoita [Gra03] siinä, että he tuntuvat haluavan mieluummin tuottaa kaiken itse sen sijaan, että käyttäisivät aikaa tutustuakseen muiden tuottamaan koodiin ja jatkojalostaakseen sitä.

Ohjelmoitaessa on kuitenkin aina tärkeää uusiokäyttää mahdollisimman paljon olemassaolevaa koodia ja kirjoittaa uutta koodia vain mikäli valmista toteutusta ei ole olemassa. Koodia uusiokäyttämällä säästyy olemassaolevan koodin uudelleen kirjoittamiselta ja samalla riski uusien virheiden tuottamisesta pienenee. Ohjelmakoodin uusiokäyttämisessä on kuitenkin myös riskinsä; ohjelmakoodissa voi olla tuntemattomia ohjelmointivirheitä, tietoturvariskejä tai käytössä oleva algoritmi saattaa olla aivan liian tehoton.

Usein kysymykseen vastausta haettaessa tulee esiin useita uusia kysymykseen liittyviä, alkuperäistä kysymystä tarkentavia kysymyksiä, joihin vastaaminen lopulta edesauttaa alkuperäiseen kysymykseen vastaamista [SMDV06].

Alla tarkastelen sellaisia tilanteita ohjelmointiprosessissa, jossa ongelmia tyypillisesti ilmenee. Kuvaan myös, millaisia kysymyksiä kussakin tilanteessa ongelmaa ratkaistaessa esitetään sekä miten näihin kysymyksiin haetaan vastauksia erilaisia apuohjelmia käyttäen. Sen jälkeen tarkastelen muutamia vastaamiseen käytettyjä työkaluja ja ohjelmistoja. Tarkastelussa mukailen artikkeleissa Eliciting Design Requirements for Maintenance-oriented IDEs: A Detailed Study of Corrective and Perfective Maintenance Tasks [KAM05] ja Questions Programmers Ask During Software Evolution Tasks [SMDV06] käytettyä hyväksi kokemaani rakennetta.

2.1 Ohjelmointitehtävien priorisointi

Jos ohjelmoijalla on työlistalla useita virhekorjauksi, hänen täytyy ensin priorisoida korjausjärjestys, koska kaikki järjestelmissä olevat virheet eivät ole samanarvoisia. Lönnroth ja Törmälä luokittelevat virheet neljään luokkaan [PL15]:

1. Kriittinen virhe, joka estää järjestelmän käytön.
2. Virhe, joka vaikeuttaa järjestelmän käyttöä.
3. Virhe, joka voidaan ohittaa tekemällä toiminto tilapäisesti eri tavalla.
4. Kosmeettinen haitta, joka ei estä järjestelmän käyttöä.

Virheen luokittelun lisäksi oleellista on määritellä virheen korjauksen kiireellisyys. Korjauksen kiireellisyyteen vaikuttavat virheen luokittelun lisäksi virheen laajuus sekä se, moneenko käyttäjään virhe vaikuttaa.

2.2 Ohjelmointitehtävän aloituskohdan löytäminen

Uuden ohjelmointitehtävän aloittaminen on usein haastavaa, vaikka tiedossa olisi suurinpiirtein se toiminnallisuus tai korjaus, joka on tarkoitus tehdä. Tilanne on sama, oli sitten kyseessä olemassaolevan ohjelmiston toimintavirheen korjaaminen tai uuden ominaisuuden lisääminen ohjelmaan. Erityisen haastavaksi aloittamisen tekee se, jos ohjelman koodi ei ole ennalta tuttua.

Tällöin ennen tehtävän aloittamista tulee selvittää itselleen tarkemmin ohjelman rakennetta ja toimintaa sekä selvittää, mitkä ovat oleellisia kohtia tehtävän muutoksen kannalta.

Eräs tapa aloituskohdan löytämiseen on arvata sopivia aiheeseen liittyviä avainsanoja, joiden perusteella voi hakea kohtia ohjelmakoodista. Tässä metodissa on haasteena niin oikeiden avainsanojen keksiminen [Rei09] kuin epäoleellisten tulosten suuri määrä, mikä hidastaa prosessia entisestään. Haku saattaa joskus johdatella jopa kokonaan väärään suuntaan hidastaen entisestään oleellisen kohdan paikantamista.

Toinen tapa sopivan aloituskohdan löytämiseen on ohjelmistoympäristöjen tarjoamat luokka- ja pakkauskaaviotyökalut. Nämä saattavat nopeuttaa hakua, mutta myös näiden käytön haasteena on sopivien avainsanojen löytäminen [Rei09]. Kaikki ohjelmoijat eivät myöskään osaa tehokkaasti käyttää tarjolla olevia luokka- ja pakkauskaaviotyökaluja.

Myös virheenjäljitintä (debugger) voidaan käyttää sopivan aloituskohdan paikantamiseen merkitsemällä ohjelmakoodiin pysähdyskohtia (break point) sellaisiin kohtiin, joiden ohjelmoija arvioi olevan oleellisia. Seuraamalla ohjelman suoritusta virheenjäljittimellä näkee helposti, pysähtyykö ohjelman suoritus merkittyyhin pysähdyskohtiin eli eteneekö koodin logiikka ohjelmoijan ajattelemaalla tavalla. Tässäkin, kuten aiemmassakin aloituskohtien paikantamiseen käytetyissä tavoissa, on haasteena sopivien pysähdyskohtien löytäminen.

Virheenjäljitintä voidaan käyttää myös toisella tapaa: varmistetaan oleellinen kohta [KAM05] käyttämällä muilla tavoilla saatuja arvauksia aloituskohdasta pysähdyspisteiden kohtana, jolloin virheenjäljittimellä tarkistetaan, suoritetaanko ohjelmakoodia oikeasti näistä kohdista.

Kuitenkaan mikään edellä mainituista tavoista ei ole erityisen tehokas löytämään oleellista aloituskohtaa. Haasteeksi kaikissa tavoissa muodostuu suhteellisen suuri määrä täysin epäolennaisia tuloksia [KAM05], jotka vievät ohjelmoijan aikaa ja saattavat pahimmillaan johdatella ohjelmoijan pitkäksi aikaa tarkastelemaan väärää aluetta ohjelmakoodista ennen kuin kohdan epäolennaisuus selviää hänelle.

Tärkeää on kuitenkin löytää oikea aloituskohta, olipa keino mikä tahansa.

2.3 Riippuvuuksien hahmottaminen

Kun sopiva aloituskohda on tiedossa, voi ohjelmoija viimein keskittyä tarkastelemaan kyseistä ohjelmakoodin kohtaa, sen suhdetta ja riippuvuuksia muuhun ohjelmakoodiin [SMDV06].

Tarkastelemalla aloituskohdan ohjelmakoodissa olevia luokkia ja niiden suhdetta muuhun ohjelmakoodiin, kuitenkin aluksi keskittyen läheisiin luokkiin, niiden rakenteisiin ja metodeihin, on tarkoitus pyrkiä parantamaan ohjelmoijan omaa käsitystä oleellisesta ohjelmakoodista. Tässä tyypillisesti tarkastellaan, mitä tietorakenteita ja luokkia oleellisessa ohjelmakoodin kohdassa käytetään sekä mitä metodeja on luokassa, jossa oleellinen kohta sijaitsee. Tyypillisesti tarkastellaan myös luokan perimää sekä sen toteuttamia rajapintoja keskittyen tarkastelussa vain lähimpien luokkien tarkasteluun, jolloin muodostetaan tarkka yleiskuva pieneltä alueelta [SMDV06]. Useat ohjelmointiympäristöt tukevat yllämainittua hyvin tarjoamalla helpon navigoinnin luokkien ja niiden riippuvuuksien välillä. Myös ohjelmointiympäristöjen tarjoamat luokka- ja pakettitason tarkasteluun tarkoitetut työkalut auttavat ohjelmoijaa visuaisissa kysymyksissä.

2.4 Koodin rakenteen selvittäminen

Kun oleellisen aloituskohdan läheiset riippuvuudet ovat selvillä, on seuraava askel tarkastella koodin rakennetta. Samalla muodostetaan kokonaiskuva ohjelmiston toiminnasta tarkastellen sitä, missä oleellisen aloituskohdan sisältävä esiintymä luokasta luodaan ja mitä parametrejä sille annetaan.

Tietorakenteiden kohdalla myös tietorakenteen oikeaoppisen käytön selvittäminen auttaa [KAM05]. Lisäksi tarkastellaan sitä, missä oleellisen kohdan luokkaa ja sen esiintymiä käytetään sekä mitkä kapseloivat kyseisiä esiintymiä ja mihin niitä käytetään [SMDV06].

Ohjelmointiympäristöistä on tässä apua. Useat ohjelmointiympäristöt tarjoavat mahdollisuuden hakea ohjelmakoodista kohtia, mistä metodia kutsutaan sekä kohtia, missä tiettyä tyyppiä (Type) käytetään.

Nämä auttavat selvittämään kyseisen kohdan käytön laajuutta ja paikkoja ohjelmakoodissa. Aloittelijoille tavanomainen, mutta ei kovin hyvä, tapa vastaavaan selvitykseen on esimerkiksi muuttaa metodin määrittelyä (signature) siten, että metodia ei enää löydy. Tämän jälkeen kääntämällä ohjelmakoodin uudestaan voi nähdä kaikki kyseistä metodia käyttävät kohdat, sillä

kääntäjä raportoi käännösvirheestä niissä kohdissa, jotka käyttivät kyseistä metodia. Vastaavasti luokan nimeä muuttamalla ja sen jälkeen ohjelmankoodin kääntämällä ja virheitä tarkastelemalla saa selville, missä luokkaa on käytetty. Tämä ei ole suositeltu tapa, mutta se on kuitenkin aloittelijoiden keskuudessa tyypillinen.

2.5 Ohjelmointirajapinnan käyttäminen

Niin ohjelman toimintaa tarkastellessa kuin uutta ominaisuutta luodessa tulee useasti vastaan ennalta tuntemattomia ohjelmointirajapintoja (API, Application Programming Interface). Joskus ohjelmointirajapinnat ovat helppokäyttöisiä, mutta useasti, varsinkin isompien kirjastojen (Library) kohdalla ohjelmointirajapinnat ovat monipuolisia ja siten vaikeammin sisäistettävissä.

Uuteen ohjelmointirajapintaan tutustuminen aloitetaan usein varmistamalla ensin, että kyseinen ohjelmointirajapinta varmasti tarjoaa tarkoitukseen sopivan toiminnallisuuden. Tämän jälkeen voidaan aloittaa tarkempi tutustuminen ohjelmointirajapintaan.

Vastaavasti, kuten uuteen ohjelmistoon tutustuttaessa, pyritään aluksi paikantamaan ne luokat ja metodit, jotka ovat tarpeen. Niiden löydyttyä ryhdytään selvittämään löydettyjen luokkien ja metodien suhteita muihin ohjelmointirajapinnan käyttämiin tyyppeihin. Myös dokumentaation lukeminen auttaa, mutta se harvoin tarjoaa yleiskuvaa siitä, mihin luokka yleiskuvassa asettuu tai minkä muiden luokkien kanssa sitä tyypillisesti käytetään [DER12].

Ohjelmointiympäristöt tarjoavat heikosti apua uusien ohjelmointirajapintojen käyttöönotossa [MXBK05]. Ohjelmistoympäristöt tarjoavat automaattista täydennystä vasta silloin, kun ohjelmoija tietää, mitä luokkia ja rajapintoja tarvitaan ja on mahdollisesti käynyt itse lisäämässä käytetyt riippuvuudet projektiin. Niinpä useimmiten ohjelmointirajapinnan käytön sisäistämiseen käytetään vain ohjelmointirajapinnan tarjoamaa sisäistä dokumentaatiota, mikä harvoin auttaa kattavan yleiskuvan luomisessa ohjelmointirajapinnasta. Myös tästä dokumentaatiosta oleellisten kohtien löytäminen on vaikeaa, sillä sopivan avainsanan keksiminen on useasti haastavaa [Rei09]. Toinen tapa tutustua ohjelmointirajapinnan käyttöön on etsiä omaan käyttötarkoitukseen sopivia esimerkkejä kyseisen ohjelmointirajapinnan käytöstä. Tällöin haasteeksi muodostuu esimerkkien suuri määrä ja niiden vaihteleva

laatu [ZBY12]. Lisäksi käytössä olevasta ohjelmointirajapinnasta riippuen hyvien esimerkkien löytäminen on hyvin haastavaa, ja ohjelmoijat, jotka haavevat esimerkkejä, päätyvät usein palaamaan ohjelmointirajapinnan dokumentaatioon [DER12]. Tämä kuitenkin riippuu pitkälti käytössä olevasta ohjelmointirajapinnasta sekä siitä, miten tavanomaista asiaa sillä on tekemässä. Esittelen kappaleessa 4.3 ExampleOverflow’n [ZBY12], joka pyrkii tekemään esimerkkien etsimisestä helpompaa.

3 Työkaluja ohjelmointiprosessin tueksi

Ohjelmoija ei ole aivan yksin yksinkertaisen tekstieditorin kanssa vaan useimmiten ohjelmoijalla on käytössään ohjelmointiympäristö (IDE, Integrated Development Environment). Ohjelmoijien tueksi on myös luotu työkaluja ja apuvälineitä auttamaan ohjelmointiprosessissa kohdattujen ongelmien ratkaisussa. Yksi haasteista on sopivan työkalun valinta kulloinkin kyseessä olevaan tehtävään: kaikki ohjelmoijan avuksi tehdyt työkalut kun eivät osaa auttaa kaikissa ongelmissa kunnolla tai kenties lainkaan. Toinen haaste on se, että vaikka ohjelmoija valitsee sopivan työkalun, käyttää hän todennäköisesti vain osaa tarkoitukseen luoduista ominaisuuksista [KM04].

Shepherd ja Murphy ehdottavat ongelmien ratkaisuun ja ongelman ratkaisuprosessin aikana keksittyjen vastaukseen johdattelevien kysymysten vastaamiseen työkalua, joka tarkkailee ohjelmoijan toimintaa automaattisesti tunnistuen kohdat, missä ohjelmoijalla on tyypillisesti vaikeuksia. Tunnistaessaan, että ohjelmoijalla on etenemisvaikeuksia, se osaa ehdottaa sopivia työkaluja, joita käyttämällä ohjelmoija voisi edetä ja ratkaista kohtaamansa ongelman mahdollisimman tehokkaasti. Ajanmittaan työkalu opettaa ohjelmoijaa yhä tehokkaammin käyttämään tarjolla olevia työkaluja [SM08].

Alla esittelen tyypillisiä ohjelmoijan elämän helpottamiseksi luotuja työkaluja. Osa työkaluista on tarkoitettu auttamaan yleisellä tasolla, kun taas toiset auttavat vain pienessä, mutta sitäkin haastavammassa osassa.

3.1 Ohjelmointiympäristö

Ohjelmointiympäristö on ohjelmisto, joka pyrkii tukemaan ohjelmoijan arkea tarjoamalla kaikki olennaisimmat työkalut ohjelmiston

kehittämiseen [MKF06]. Ohjelmointiympäristö koostuu tyypillisesti tekstieditorista, joka tukee ohjelmakoodin syntaksiväritystä sekä ohjelmakoodin kirjoittamista tarjoamalla automaattista koodin täydennystä kielen standardikirjaston ja jo käytettyjen kirjastojen perusteella.

Ohjelmointiympäristö tarjoaa myös joko hyvän integraation ulkoiseen kääntäjään tai sisäänrakennetun kääntäjän, jonka avulla editori kertoo ohjelmoijalle ohjelmakoodin syntaksivirheistä ohjelmakoodia kirjoitettaessa.

Näin ohjelmoija tunnistaa ja pystyy korjaamaan syntaksivirheet heti virheen havaittuaan eikä erillistä aikaa vievää käänösaskelta enää tarvita, sillä ohjelmointiympäristö on kääntänyt ohjelmakoodin sitä mukaa tahtia kuin sitä on kirjoitettu. Tämä säästää myös ohjelmoijan aikaa.

Ohjelmointiympäristöt eivät kuitenkaan ratkaise kaikkia ohjelmoijien ongelmia. Vaikka ohjelmointiympäristöt ovat usein erikoistuneet vain muutamaani kieliin, tarjoavat ne usein jonkinasteisen tuen hyvin monille eri kielille. Riippuen käytetystä ohjelmointiympäristöstä ja kielestä ohjelmointiympäristön ohjelmoijalle tarjoavat ominaisuudet saattavat siis olla erilaiset.

Useissa ohjelmointiympäristöissä on myös sisäänrakennettu virheenetsin kielille, joiden kirjoittamiseen ohjelmointiympäristö on erikoistunut. Se avustaa ohjelmakoodin suorituksen tarkastelun lause lauseelta. Ohjelmointiympäristöt tarjoavat myös tiedostoselaimen projektin tiedostoille sekä erilaisia luokka- ja pakettitasen visualisointi- sekä selaustyökaluja [MKF06].

Ohjelmointiympäristöjä voi laajentaa kuitenkin lisäohjelmilla (plugin), joiden avulla ohjelmointiympäristöön voi tuoda lisäominaisuuksia [MKF06], kuten uuden työkalun auttamaan ongelmanratkaisussa tai tuen kielelle, jota ohjelmointiympäristö ei valmiiksi tue. Kuitenkaan kaikkia ohjelmoijan työtä helpottavia työkaluja ei ole sisäänrakennettu tai saatavissa lisäohjelmiana ohjelmointiympäristöön. Siksi on tärkeää, että ohjelmoija osaa käyttää myös muita työkaluja. Esimerkiksi harva ohjelmointiympäristö osaa automaattisesti ottaa käyttöön ja ehdottaa ohjelmoijan tarvitsemaa ulkoista kirjastoa ja sen luokkia [MXBK05].

3.2 Dokumentaatio

Isompien ohjelmistoprojektien ja muiden käyttöön tarkoitettujen ohjelmistokirjastojen kohdalla dokumentaation merkitys kasvaa, sillä koodin katseluintipohjainen omaksuminen ei onnistu enää nopeasti eikä ole kirjaston käyttäjän näkökulmasta järkevää. Ulkoisten ohjelmistojen tarkoituksena on

se, että niiden käyttö onnistuu tuntematta tarkalleen kyseisen ohjelmakoodin toimintaa, vaan riittää, että ohjelmoija lukee tarvittavan dokumentaation ohjelmistokirjaston julkiseen käyttöön tarkoitetuista rajapinnoista.

Ohjelmakoodin yhteydessä olevan dokumentaation tarkoituksena on selventää kyseisen luokan käyttötarkoitusta ja toimintaa. Vastaavasti metodien yhteydessä oleva dokumentaatio avaa kyseisen metodin toiminnallisuutta [Kra99]. Dokumentaation tavoitteena on siis saada koodin jatkokehittäjä taikka uudelleenkäyttäjä ymmärtämään koodin toiminta siinä määrin, että hänen ei tarvitse lukea ja tutustua kaikkeen ohjelmakoodiin, mikä on hidasta, vaan hän onnistuu lukemalla kompaktin dokumentaation sisäistämään nopeasti ohjelmakoodin toiminnan ja käyttötarkoituksen. Ohjelmakoodin yhteydessä oleva dokumentaatio on usein eriytetty ohjelmiston loppukäyttäjän ja jatkokehittäjän välille, jolloin ohjelmiston käyttäjä saa ohjelmiston nopeammin käyttöönsä.

Projektien dokumentaatiota on ohjelmakoodin seassa olevan dokumentaation lisäksi erillisissä tiedostoissa. Tällaiset dokumentit ovat projektissa ohjelmoineiden ohjelmoijien tekemi/ä sekä projektin tuotoksen käyttäjien luomia [Lou06]. Tällainen ohjelmakoodista irrallaan oleva dokumentaatio kattaa useasti ohjeita ohjelmiston käyttöönottamisessa, tarjoaa ohjeita sen konfiguroimiseen, korjaa yleisiä väärinymmärryksiä ohjelmistosta sekä muita projektiin sopivia ohjeita. Tämä dokumentaatio on tyypillisesti omassa kansiossaan ja readme-tiedostoissa tai ohjelmiston käytössä olevassa wiki-palvelussa [Lou06].

Wikipohjaisesta dokumentaatiosta kerron kappaleessa 4.4.

Ohjelmistojen dokumentaatio muodostuu siis sekä ohjelmakoodin yhteyteen kirjoitetusta ohjelmakoodin dokumentaatiosta että ohjelmiston wikiin [Lou06] tai muualle koodista irralleen kirjoitetuista ohjelmiston käytön ohjeista ja neuvoista.

Dokumentaation saatavuus on kuitenkin usein heikkoa ja ajantasaisen version löytäminen vaikeaa. Read the Docs pyrkii helpottamaan ohjelman dokumentaation julkaisua. Tavoitteena on, että yhä useampi projekti julkaisisi dokumentaationsa selkeästi kaikkien löydettäväksi ja luettavaksi. Se on myös loppukäyttäjien näkökulmasta muodostumassa luotettavaksi paikaksi hakea dokumentaatiota avoimen lähdekoodin ohjelmistoihin.

Dokumentaatiosta huolimatta uusien ohjelmointirajapintojen kohdalla on useasti vaikea hahmottaa ohjelmointirajapinnan rakenne ja sen tarjoamien

luokkien suhteet toisiin luokkiin [MXBK05]. Jungloid louhinta -projekti pyrkii helpottamaan uusien rajapintojen käyttöönottoa auttamalla ohjelmoijaa muuntamaan datan ohjelmistokirjaston tarvitsemaan muotoon. Kerron lisää Jungloid-louhinnasta kappaleessa 3.4.

Dokumentaation lisäksi useat ohjelmistokirjastot tarjoavat esimerkkejä ohjelmistokirjaston käytöstä. Esimerkit ovat kuitenkin hyvin yksinkertaisia ja ne auttavat vain helpoissa asioissa alkuun pääsyssä. Monimutkaisemmissa tapauksissa niistä ei ole lainkaan iloa. Kuitenkin eri sivustoilla, kuten StackOverflowssa, jaetaan esimerkkikoodia vastauksina kysymyksiin. Nämä jaetut esimerkit kattavat usein tapauksia, joita ohjelmiston oma dokumentaatio taikka esimerkit eivät kata. Esittelen myöhemmin ExampleOverflown [ZBY12], joka pyrkii helpottamaan sopivan esimerkin löytämistä.

3.3 S⁶-projekti

Vaikka avointa lähdekoodia ja erilaisia ohjelmistokirjastoja on tarjolla paljon, ei niiden uudelleenkäyttäminen ole kuitenkaan aina helppoa. Erityisen vaikeaa on omaan käyttötarkoitukseen sopivan kirjaston löytäminen.

S⁶-projekti pyrkii helpottamaan sopivan koodin hakemista ja siten auttaa koodin uudelleenkäyttöä sekä erilaisten ohjelmistokirjastojen löytämistä. S⁶-projekti mahdollistaa sopivien luokkien ja metodien haun siten, että ohjelmoija tarjoaa testitapauksia, joiden rakennetta ja semantiikkaa automatisoidusti tarkastelemalla S⁶-projekti pystyy rajaamaan sen tuntemista ohjelmistokirjastoista testitapauksiin sopivat. Projekti pyrkii myös automatisoimaan tarvittavat muunnokset eri tyyppien välillä, jotta eriävät tyypit eivät rajoittaisi järjestelmän tarjoamia hakutuloksia liikaa [Rei09]. Haku ei kuitenkaan tarjoa ainoastaan juuri ohjelmoijan tarjoamaan esimerkkiin sopivaa vastausta, vaan näyttää myös suunnilleen siihen sopiva ratkaisuja. Tämä ominaisuus on kehitetty S⁶-projektiin siksi, että ohjelmoija tietää usein vain suuntaa-antavasti, mitä hän oikeasti tarvitsee.

Haku toimii juuri testitapausten semantiikkaa ja toimintaa analysoimalla, sillä sanallisesti kaivatun toiminnallisuuden ja tarvittavien avainsanojen keksiminen on vaikeaa [Rei09].

3.4 Jungloid-louhinta

Ohjelmointirajapintojen suuri määrä tekee kaikkien mahdollisesti tarpeellisten ohjelmointirajapintojen ulkoa opettelun mahdottomaksi sekä vaikeuttaa tarpeeseen soveltuvan ohjelmointirajapinnan löytämistä. Mahdollisesti sopivan ohjelmointirajapinnan löydettyään ohjelmoijan haasteeksi muodostuu se, että ohjelmointirajapinta käyttää eri tyyppisiä kuin mitä ohjelmoijalla on käytössä. Useasti rajapinta vaatii tietyn rajapinnan toteuttavan luokan. Tämän tyyppin muuntaminen ohjelmistorajapinnan tarpeeseen sopivaan tyyppiin ei ole aina helppoa eikä suoraviivaista. Joskus tyyppi tulee kierrättää usean muun tyyppin kautta, jotta kohdetyyppiin päästään tai ohjelmoijan tulee itse toteuttaa tyyppimuunnos ohjelmoijalla olevasta tyypestä ohjelmistorajapinnan haluamaan tyyppiin. Se tuottaa ohjelmoijalle paljon haasteita erityisesti silloin, jos tarjolla olevat tyypit eivät ole ohjelmoijalle entuudestaan tuttuja.

Jungloid-louhinta pyrkii auttamaan ohjelmoijaa tällaisessa tilanteessa. Jungloid-louhinnan avulla ohjelmoijalle voidaan automatisoidusti tarjota erilaisia tapoja muuntaa ohjelmoijalla käytössä oleva tyyppi ohjelmointirajapinnan vaatimaan tyyppiin. Taustalla jungloid-louhinta tietää kaikkien sen tuntemien tyyppien suhteet toisiinsa ja siten onnistuu verkkohakualgoritmeja käyttämällä löytämään toimivan tavan muuntaa saatavilla oleva tyyppi tarvittavan tyyppiseksi. Haun laadun parantamiseksi tyyppisiä voidaan muunnella ja yleistää ennen haun suorittamista. Esimerkiksi perintää tai rajapintoja käyttävä luokka voidaan tulkita jonain yläluokan tyyppinä tai rajapinnan tyyppinä, ennen kun jungloid-haku suoritetaan [MXBK05].

3.5 Whyline

Ohjelmointiprosessin aikana ohjelmistokehittäjien ongelman ratkaisussa esittämien kysymyksien vastaamiseen on luotu Whyline-ohjelma [KM04], joka pyrkii auttamaan ohjelmistokehittäjiä vastaamaalla seuraaviin kysymyksiin:

- Miksi jokin toimii?
- Miksi jokin ei toimi odotetusti?
- Miksi jotain tapahtuu?
- Miksi jotain ei tapahdu?

Harva työkalu tarjoaa suoran vastauksen näihin kysymyksiin, vaan esimerkiksi ainoastaan tarjoaa mahdollisuuden tarkastella ohjelman tilaa suori-
tuksen aikana jättäen itse kysymykseen vastaamisen kokonaan ohjelmoijan
vastuulle. Whyline pyrkii helpottamaan tällaisiin kysymyksiin vastaamista;
se ei kerro suoraan oikeaa vastausta, vaan ohjaa ja opastaa ongelmanratkai-
suprosessissa ja siinä käytettyjen työkalujen tehokkaassa käytössä - ja siten
vähentää ohjelmointiongelman ratkaisuun käytettyä aikaa [KM04].

4 Sosiaalisen median hyödyntäminen

Sosiaalisesta mediasta on tullut arkipäivää kaikille internetin käyttäjille:
Facebookissa seurataan, mitä tuttavat ja lähipiiri tekevät parhaillaan ja
Imdb:stä saa suosituksia, mitä elokuvia kannattaisi katsoa.

Myös ammattilaisille on omia sosiaalisia medioita, kuten esimerkiksi
StackOverflow ja GitHub, jotka ovat erityisesti ohjelmoijille suunnattuja
sosiaalisia medioita. Niistä löytyy mm. esimerkkejä, joiden haku on oleellinen
osa nykyaikaista ohjelmistokehitystä [ZBY12].

4.1 GitHub

GitHub tarjoaa niin yksittäisille ohjelmistokehittäjille kuin organisaatioil-
le keinon hallita julkisia ja yksityisiä ohjelmistovarantoja (repository) Git-
versionhallintajärjestelmällä. GitHubissa on yli 5 miljoonaa avointa lähde-
koodivarastoa ja lähes jokainen avoimen lähdekoodin projekti löytyy nykyi-
sin sieltä.

Ison lähdekoodivarastomäärän hallintaa helpottamaan GitHubissa voi
merkitä itseään mahdollisesti kiinnostavia lähdekoodivarastoja tähdellä.
Tähdet on tarkoitettu nimenomaan kuvaamaan kiinnostusta ja auttamaan
lähdekoodivarastojen löytymistä helposti myöhempää käyttöä varten - ei
niinkään osoittamaan ohjelmoijan pitävän tai käyttävän kyseisen
lähdekoodivaraston ohjelmaa [BBS13], kuten tähtimerkistä voisi olettaa.
GitHubissa voi myös seurata muiden projekteja sekä sinne rekisteröityneitä
käyttäjiä.

GitHub tarjoaa ohjelmointikielipohjaisen suodatuksen
lähdekoodivarastojen tarkasteluun. Lisäksi GitHubista voi hakea
ohjelmakoodia avainsanojen perusteella [BBS13]. Kuten muissakin
avainsanapohjaisissa hauissa avainsanojen arvaaminen/löytäminen on

haastavaa [Rei09], mutta sopivan ohjelmointirajapinnan käyttöesimerkin haku on taas muita työkaluja helpompaa, sillä sopivat avainsanat, luokat ja metodit ovat tyypillisesti silloin tiedossa. GitHubista esimerkin hakemisessa on myös se hyvä puoli, että koodia ei ole kirjoitettu vain esimerkiksi kuten StackOverflowssa, vaan se on oikeasti käytössä.

GitHub tarjoaa lähdekoodivarastojen yhteyteen kaikkien tai vain projektin omistajien muokattavissa olevan wikin, johon voi säilöä projektiin liittyvää dokumentaatiota, jota ei muuten olisi lainkaan tai se olisi lähdekoodivarannossa muun ohjelmakoodin seassa.

4.2 Kysymys- ja vastauspalstat

Kysymys- ja vastauspalstat (Q&A) ovat yleinen tapa hakea vastauksia ongelmiin kaikilla elämän osa-alueilla. Sama pätee ohjelmointikehityksessä: kysymys- ja vastauspalstoja käytetään paljon etsittäessä sopivia ratkaisuja ongelmiin sekä haettaessa esimerkkejä tietyn ohjelmistokirjaston käyttöön. StackExhangen StackOverflow on erityisen suosittu ohjelmoijien keskuudessa. Sivusto keskittyy tarkasti pysymään olennaisessa eli ohjelmointiaiheisissa kysymyksissä ja niiden vastauksissa. Sivuston toimintaperiaate on yksinkertainen: se kerää käyttäjikseen ison osan aiheen asiantuntijoita, jotka vastaavat toistensa kysymyksiin. StackOverflowlla on kuukausittain yli 16 miljoonaa käyttäjää. Käyttäjät äänestävät jokaiseen kysymykseen tulleet vastaukset ja ne näytetään paremmuusjärjestyksessä. Näin sivulta omaan kysymykseensä vastausta etsivä ohjelmoija löytää nopeasti aiheeseen sopivimman, kunnollisen vastauksen [BBS13].

StackOverflown toiminta perustuu käyttäjien aktiivisuuteen ja tutkimuksissa on havaittu, että StackOverflowssa aktiivisesti kysymyksiin vastaavat käyttäjät ovat myös aktiivisia GitHubin käyttäjiä, kun taas passiiviset GitHubin käyttäjät ovat aktiivisempia kysymään kysymyksiä StackOverflowsa [VFS13].

StackOverflowssa on useiden kysymysten ohessa toimimaton koodiesimerkki ja monissa vastauksissa on tarjolla toimiva koodiesimerkki. Esimerkit ovat kuitenkin vaihtelevasti toimivia ja niistä löytyy satunnaisesti virheitä. Tämän vuoksi on tärkeää, että StackOverflown yhteisö arvioi toistensa vastauksia. Näin hyvät vastaukset nousevat heikompien ylle ja käyttäjien on helppo tunnistaa hyvät vastaukset ja niissä olevat toimivat koodiesimerkit.

4.3 ExampleOverflow

StackOverflown ja muiden vastaavien sivustojen käyttäjien haasteeksi muodostuu valtava esimerkkien ja vastausten määrä. Zagalskyn, Barzilayn ja Yehudain sivusto ExampleOverflow [ZBY12] kokoaa StackOverflowsta parhaiksi vastauksiksi merkityt koodiesimerkit. Lisäksi se tarjoaa optimoidun haun niistä. ExampleOverflow tarjoaa koodihaussa aina viisi sopivinta vastausta ja vastauksen sopimattomaksi merkitessään käyttäjä saa tilalle aina seuraavaksi sopivimman vaihtoehdon. Sivusto tarjoaa suoraan koodiesimerkkejä, joiden alla on linkit alkuperäisiin kysymyksiin ja vastauksiin. Sivuston tavoitteena on tehdä esimerkkien löytäminen mahdollisimman vaivattomaksi. Kirjoittajien havaintojen mukaan ExampleOverflow löytää sopivia esimerkkejä useissa tapauksissa yhtä hyvin tai paremmin kuin StackOverflow [ZBY12].

4.4 Wikit

Wikit ovat yhteisöllinen tapa luoda kattavia tietopankkeja, joissa usean ihmisen tietotaito ja osaaminen yhdistyvät luoden asiasta kiinnostuneille laadukasta materiaalia. Wikejä käytetään myös avoimen lähdekoodin ohjelmien dokumentointiin sekä parantamaan ohjelmointikirjastojen dokumentaatiota. Wikit koetaan sähköpostilistoja ja muita perinteisempiä keskustelu- sekä dokumentointimuotoja helpommiksi ja selkeämmiksi käyttää juuri yhteisöllisen muokkauksen ja tiedon ajantasaisuuden ansiosta [Lou06]. Myös GitHub tarjoaa helppokäyttöisiä wikejä ohjelmistojen dokumentointiin [sta15].

Wikipohjaisen dokumentaation muutokset tehdään suoraan internet-selaimella eikä ohjelmiston lähdekoodivarastoa tarvitse erikseen ladata muokataksaan dokumentaatiota. Näin wikien käyttö mahdollistaa sen, että myös ohjelmiston loppukäyttäjät voivat helposti muokata ja kehittää ohjelmiston dokumentaatiota. Tämä puolestaan lisää dokumentaation määrää ja laatua [?].

4.5 Blogit

Sosiaalisen median kasvun myötä blogien käyttö on levinnyt myös ohjelmistokehittäjien keskuudessa. Isoissa avoimen lähdekoodin projekteissa, kuten PostgreSQL:ssä, Gnomessa ja Pythonissa, julkaistaan keskimäärin noin kahdeksan tunnin välein uusi blogijulkaisu. Julkaisut ovat keskimäärin 150-273

sanan pituisia ja niissä kerrotaan erilaisia lisätietoja ohjelmistoista. Julkaisuissa käsitellään mm. seuraavia aiheita:

- ohjelmiston vaatimukset
- ohjelmiston käyttöönotto ja jakelu
- suunnitteluratkaisut
- ylläpito
- prosessin koordinointi ja hallinta
- lisätietoja siitä, miten asia on toteutettu ohjelmistossa.

Useimmiten aihe liittyy sellaiseen kokonaisuuteen, jonka parissa kirjoittaja on äskettäin työskennellyt [PM11]. Myös henkilökohtaiset ohjelmistokehittäjien blogit toimivat paikkana löytää tietoa uusista ohjelmointirajapintojen ominaisuuksista sekä esimerkkejä niistä. Blogien on ympärille on muodostunut yhteisöjä, jotka käyvät keskustelevat blogijulkaisuista.

5 Yhteenveto

Ohjelmoitaessa on aina tärkeää uusiokäyttää mahdollisimman paljon olemassa olevaa koodia ja kirjoittaa uutta koodia vain mikäli valmista toteutusta ei ole olemassa. Koodia uusiokäyttämällä säästyy jo olemassa olevan koodin uudelleen kirjoittamiselta ja samalla riski uusien bugien tuottamisesta pienenee.

Oikean korjauspaikan löytäminen ei ole helppoa. Toisen tekemään koodiin tutustuminen (ja erityisesti tutustumisen aloittaminen!) on vaikeaa ja vie helposti paljon aikaa, joten prosessin tehokkuuteen kannattaa panostaa. Ohjelmoijan ei kannata yrittää ratkoa ongelmiaan yksin, vaan hänen kannattaa hyödyntää avuksi ja työn tueksi tehtyjä työkaluja ja opetella käyttämään niitä täysimääräisesti.

Ohjelmistotuotantoprosessin aikana ohjelmoijan kohtaamiin kysymyksiin vastaaminen ei ole aina yksinkertaista, mutta erilaiset työkalut tehostavat työtä. Työkaluja on tehty erilaiseen käyttötarkoitukseen. Esimerkiksi Jungloid-louhinnan [MXBK05] avulla on mahdollista ratkaista suuri osa ohjelmointirajapintojen käyttöön ja tyyppeihin liittyvistä kysymyksistä. Ohjelmistokehitysprosessin aikana tulevien kysymysten vastaamiseen

liittyvät työkalut, kuten Whyline, on tarkoitettu ohjaamaan ohjelmoija käyttämään tehtävään tarkoitettuja työkaluja ja opettaa niiden tehokkaampaa käyttöä [KM04].

Sosiaalisen median käyttö on viime vuosina laajentunut myös ohjelmoijien käyttöön. GitHubista voi hakea käytössä olevaa ohjelmakoodia, kun taas StackOverFlowsta löytyy esimerkkikäyttöön tehtyjä koodipaloja ja vastauksia ohjelmoijien kysymyksiin.

Työkaluja on moneen käyttötarkoitukseen ja ne kehittyvät jatkuvasti. Ohjelmoijan on tarpeen tuntea eri työvälineet ja pyrkiä löytämään niistä itselleen sopivin/sopivimmat ja opetella niiden käyttöä, jotta ohjelmointityö olisi mahdollisimman tehokasta.

Lähteet

- [BBS13] Begel, Andrew, Bosch, Jan ja Storey, Margaret Anne: *Social Networking Meets Software Development: Perspectives from GitHub, MSDN, Stack Exchange, and TopCoder*. IEEE Softw., 30(1):52–66, tammikuu 2013, ISSN 0740-7459. <http://dx.doi.org/10.1109/MS.2013.13>.
- [DER12] Duala-Ekoko, Ekwa ja Robillard, Martin P.: *Asking and Answering Questions About Unfamiliar APIs: An Exploratory Study*. Teoksessa *Proceedings of the 34th International Conference on Software Engineering, ICSE '12*, sivut 266–276, Piscataway, NJ, USA, 2012. IEEE Press, ISBN 978-1-4673-1067-3. <http://dl.acm.org/citation.cfm?id=2337223.2337255>.
- [Esk96] Eskola, Jari.: *Johdatus laadulliseen tutkimukseen*. Lapin yliopisto, Rovaniemi, 1996, ISBN 951-634-468-2.
- [Gra03] Graham, Paul: *Hackers and Painters*, 2003. <http://www.paulgraham.com/hp.html>, vierailtu 2015-12-20 .
- [KAM05] Ko, Andrew J., Aung, Htet ja Myers, Brad A.: *Eliciting Design Requirements for Maintenance-oriented IDEs: A Detailed Study of Corrective and Perfective Maintenance Tasks*. Teoksessa *Proceedings of the 27th International Conference on Software Engineering, ICSE '05*, sivut 126–135, New York, NY, USA, 2005. ACM, ISBN 1-58113-963-2. <http://doi.acm.org/10.1145/1062455.1062492>.
- [KM04] Ko, Andrew J. ja Myers, Brad A.: *Designing the Whyline: A Debugging Interface for Asking Questions About Program Behavior*. Teoksessa *Proceedings of the SIGCHI Conference on Human Factors in Computing Systems, CHI '04*, sivut 151–158, New York, NY, USA, 2004. ACM, ISBN 1-58113-702-8. <http://doi.acm.org/10.1145/985692.985712>.
- [Kra99] Kramer, Douglas: *API Documentation from Source Code Comments: A Case Study of Javadoc*. Teoksessa *Proceedings of the 17th Annual International Conference on Computer Documentation, SIGDOC '99*, sivut 147–153, New York, NY, USA,

1999. ACM, ISBN 1-58113-072-4. <http://doi.acm.org/10.1145/318372.318577>.
- [Lou06] Louridas, Panagiotis: *Using Wikis in Software Development*. IEEE Softw., 23(2):88–91, maaliskuu 2006, ISSN 0740-7459. <http://dx.doi.org/10.1109/MS.2006.62>.
- [MKF06] Murphy, G.C., Kersten, M. ja Findlater, L.: *How are Java software developers using the Eclipse IDE?* Software, IEEE, 23(4):76–83, July 2006, ISSN 0740-7459.
- [MXBK05] Mandelin, David, Xu, Lin, Bodík, Rastislav ja Kimelman, Doug: *Jungloid Mining: Helping to Navigate the API Jungle*. SIGPLAN Not., 40(6):48–61, kesäkuu 2005, ISSN 0362-1340. <http://doi.acm.org/10.1145/1064978.1065018>.
- [Pel15] Pelegrin, Williams: *Facebook went down for an hour and people acctually called 911 to report it*, 2015. <https://help.github.com/articles/about-github-wikis/>, vierailtu 2015-10-19 .
- [PL15] Pauli Lönnroth, Arja Törmälä: *Hyväksymistestaussuunnitelma - hakeutujan palvelut ja todennetun osaamisen rekisteri*, 2015. https://confluence.csc.fi/download/attachments/27591656/Hyvaksymistestaussuunnitelma_-_Hakeutujan_palvelut_ja_TOR.pdf?version=8&modificationDate=1371458410538, vierailtu 2015-10-20 .
- [PM11] Pagano, Dennis ja Maalej, Walid: *How Do Developers Blog?: An Exploratory Study*. Teoksessa *Proceedings of the 8th Working Conference on Mining Software Repositories*, MSR '11, sivut 123–132, New York, NY, USA, 2011. ACM, ISBN 978-1-4503-0574-7. <http://doi.acm.org/10.1145/1985441.1985461>.
- [PW15] Preston-Werner, Tom: *Semantic Versioning*, 2015. <http://semver.org/>, vierailtu 2015-12-20 .
- [Rei09] Reiss, Steven P.: *Specifying What to Search for*. Teoksessa *Proceedings of the 2009 ICSE Workshop on Search-Driven Development-Users, Infrastructure, Tools and Evaluation*, SUITE '09, sivut 41–44, Washington, DC, USA, 2009. IEEE Computer Society,

ISBN 978-1-4244-3740-5. <http://dx.doi.org/10.1109/SUITE.2009.5070020>.

- [SK06] Saaranen-Kauppinen: *Aineiston määrä ja tutkittavat*, 2006. http://www.fsd.uta.fi/menetelmaopetus/kvali/L6_2.html, vierailtu 2015-12-20 .
- [SM08] Shepherd, David C. ja Murphy, Gail C.: *A Sketch of the Programmer's Coach: Making Programmers More Effective*. Teoksessa *Proceedings of the 2008 International Workshop on Cooperative and Human Aspects of Software Engineering*, CHASE '08, sivut 97–100, New York, NY, USA, 2008. ACM, ISBN 978-1-60558-039-5. <http://doi.acm.org/10.1145/1370114.1370139>.
- [SMDV06] Sillito, Jonathan, Murphy, Gail C. ja De Volder, Kris: *Questions Programmers Ask During Software Evolution Tasks*. Teoksessa *Proceedings of the 14th ACM SIGSOFT International Symposium on Foundations of Software Engineering*, SIGSOFT '06/FSE-14, sivut 23–34, New York, NY, USA, 2006. ACM, ISBN 1-59593-468-5. <http://doi.acm.org/10.1145/1181775.1181779>.
- [SSE15] Sadowski, Caitlin, Stolee, Kathryn T. ja Elbaum, Sebastian: *How Developers Search for Code: A Case Study*. Teoksessa *Joint Meeting of the European Software Engineering Conference and the Symposium on the Foundations of Software Engineering (ESEC/FSE)*, 1600 Amphitheatre Parkway, 2015.
- [sta15] staff, GitHub: *About GitHub Wikis*, 2015. <http://www.digitaltrends.com/mobile/users-call-911-during-facebook-outage/>, vierailtu 2015-12-20 .
- [Tuo09] Tuomi, Jouni.: *Laadullinen tutkimus ja sisällönanalyysi*. Tammi, 2009, ISBN 978-951-31-4865-2.
- [VFS13] Vasilescu, Bogdan, Filkov, Vladimir ja Serebrenik, Alexander: *StackOverflow and GitHub: Associations Between Software De-*

velopment and Crowdsourced Knowledge. Teoksessa *Proceedings of the 2013 International Conference on Social Computing*, SOCIALCOM '13, sivut 188–195, Washington, DC, USA, 2013. IEEE Computer Society, ISBN 978-0-7695-5137-1. <http://dx.doi.org/10.1109/SocialCom.2013.35>.

- [ZBY12] Zagalsky, Alexey, Barzilay, Ohad ja Yehudai, Amiram: *Example Overflow: Using Social Media for Code Recommendation*. Teoksessa *Proceedings of the Third International Workshop on Recommendation Systems for Software Engineering*, RSSE '12, sivut 38–42, Piscataway, NJ, USA, 2012. IEEE Press, ISBN 978-1-4673-1759-7. <http://dl.acm.org/citation.cfm?id=2666719.2666728>.